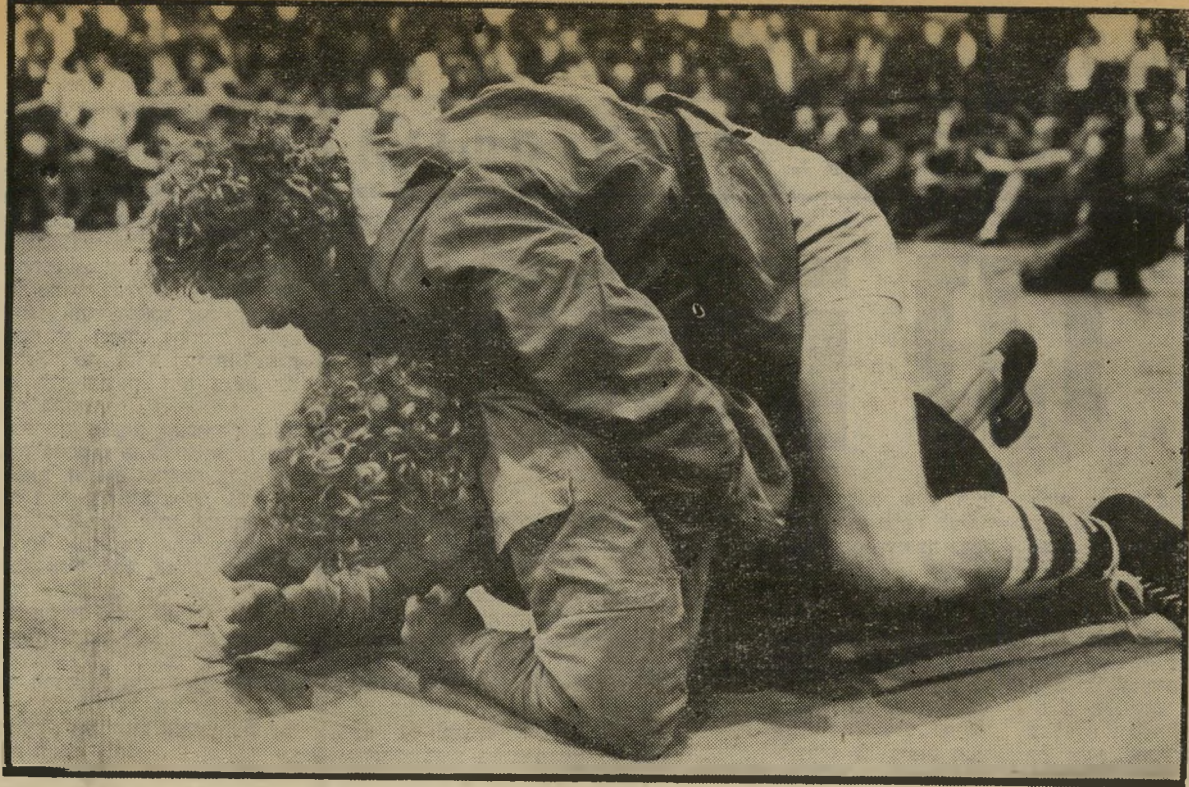

בכל העולם מתקשים הספורטאים לברוח מעניינים פוליטיים החודרים לספורט. בייחוד קשה הדבר בישראל.

בטורניר היאבקות הבין-לאומי שנערך השבוע בכפר-המכביה, התערבו כל הרג-שוח, הנדמיות והעניינים הפוליטיים הר אופייניים לישראל גם בתחומים אחרים. עיתונאי-הספורט באו לסקר את האירוע לא משום שהם ציפו שיהיו בו הישגים מרשימים, אלא לכבד את טקס-הזיכרון ל-11 הספורטאים, שרובם נהרגו מכדורי-בטקס. שקדם להתמודדות בהיאבקות ב-סיגנון יווגיירומי, ובסיגנון סאמבו. הושג מע ההימנון הלאומי ואחריו דיבריהספר לספורטאים שנרצחו. אחרי כל נאום, תיר גם שימשון בוכר את דיבריהם לגרמנית. היתה לכך הצדקה, כי בין הספורטאים שהגיעו לתחרות בישראל היו גם מתאבדים קים מגרמניה. שימשון בוכר, יליד גרמניה, הסביר מאוחר יותר שהוא נהוג תמיד, בכל מיפגש עם אזרחים גרמנים, לדבר אליהם בשפתם. כשהם מתפללים איך ישראלי מדבר גרמנית רהוטה הוא נהוג לענות להם: „אם הורי לא היו נמלטים מגרמניה הנאצית כשהייתי תינוק, אז לא הייתי יכול לשוחח איתכם עכשיו“.

באו גם המתאבקים מאוסטרליה ומהולנד. לא באו המתאבקים מספרד, שהוזמנו ל-אירוע. הם לא נענו להזמנת איגוד-הספורט. במחאה על חוק סיפוח הגולן, ישראל היא, אמנם, ארץ קולטת הגירה, ונהוג לפגוש בה דוברי שפות שונות. אך בנבחרת המתאבקים הישראלית שלטה

מתאבקים גלאסר (למעלה) ודולמן פסיכיאטר מול אלי

שפה אחת בלבד — רוסית. מהגרים מ-רוסיה ומגרוזיה, שהיא מולדת ספורט-היאבקות, מהווים את רוב הנבחרת. ז'ק ארביד, אלוף ישראל בהיאבקות ב-מישקל כבד, ערבי תושב רמלה, התהלך באולם והצליח לשוחח רק עם מאמנו. בנבחרת הוא מרגיש כנטע זר, כי טרם למד רוסית.

באיתור, אך בסערה הגיע הארגוני האדמוני, ד"ר חורחה גלאסר, פסיכיאטר במיקצועו, אלוף ישראל בג'ודו במישקל של עד 92 קילוגרם. הוא הביט לכל עבר

בשנה שעברה חתמה קבוצת הכדורגל בוקה גוניורס מבואנוס-אירס חוזה לרכי-שתה. היא התחייבה לשלם תמורתו 11 מיליון דולר. באותה העונה, בקבוצה הי-חדשה, השחקן שתואר כ„פנומנו“ — נס — עזר לקבוצתו ההדשה לזכות בגביע בליגה בארצו.

שכרו החודשי הוא 70 אלף דולר, אך יחד עם הבונוסים שהוא מקבל עבור ש-רים, מישחקי-חוק ואימונים, הוא מקבל מדי חודש צ'ק של כ-100 אלף דולר. נשיא-ארגוני-השעבר, גנרל רוברטו ויולה, הזמין אותו לארוחת-צהריים ב-ארמונו.

העיתונאים בארגוני-הגילוי שמאראדונה הצעיר רכש השנה שלוש מכונות מפר-ארות, שתי מכונות מדגם מרצדס בנן ומכונת בית-וו. כולן ניקנו בשנה אחת. העיתונאים גם מספרים שהוא מחפש יאכ-טה.

הוא גר בוויולה מפוארת. לפני שנתיים בלבד לא היה לו ולהוריו מקום מגורים מכובד. קבוצתו לשעבר, ארגוני-הגילוי, היא שגילתה וטיפחה אותו, אך כשוכבו דרך והוא היה טוב מדי עבודה ותיאבנו לכסף גדל, היא נאלצה לחתום על חוזה-מכירה לקבוצת בוקה.

הקבוצה הנוכחית שבה הוא משחק נכנסה מייד לאחר רכישתו למשבר כלכלי קשה, שכמוהו לא ידעה עדיין בעבר. קבוצת בוקה התחייבה, עם העברתו, לשלם לו 600 אלף דולר, אך היא לא הצליחה לשלם לו את הכסף במועד, ביגלל האינפלציה הגבוהה שפקדה את ארגוני-הגילוי (בניואר '81 היה שוה דולר אחד 2000 פווס, ובסוף אותה השנה הוא שוה 11.000 פווס — פי חמשה וחצי).

קבוצת בוקה גוניורס — אלופת-ארגני-טינה, ואלופת-העולם לקבוצות אלופות, עמדה לפני פשיטת-רגל. נפתחו הליכים מישפטיים בין הקבוצה שמכרה אותו, לוו שקנתה אותו, ועד היום לא יודעים איך הם יסתיימו.

אך עיניו של דייגו מאראדונה מביטות הרחק הרחק — לספרד. הוא מעוניין לשחק בקבוצת הצמרת של

דייגו מאראדונה - 1982

ספרד. עיתונאי ארגוני-הגילוי מדווחים שאחרי מישחקי הגביע העולמי השנה בספרד, יעזוב מאראדונה את מולדתו כדי לשחק בקבוצת כדורגל בכרצלונה. לכן, כשהוא נקרא לפני שלושה חודשים להתייצב במחנה האימון נים של צ'אור מנוטי, המאמן הלאומי של גיבחרת הכדורגל בארגוני-הגילוי, הוא סירב לשחק. בטענה שהוא עייף ואם רוצים לשחק אותם במישחקים, אז בלי אימונים — ישר למישחק בספרד.

תגובה זו של הכוכב-האליל גרמה כמעט למילחמת אורחים בארגוני-הגילוי. היו שתמכו בדייגו מאראדונה, והיו אחרים שמתכוו במאמן מנוטי. אלה שמדו בוויכוח לצד הכוכב הגדול — טענו שמותר לו הכל. מנוטי סירב להכליל אותו ברשימת סגל הניבחרת. ומאז הפסידה ארגוני-הגילוי מול פולין וסיימה בתיקו במשחק מול צ'כיה-סלובקיה. אך המאמן מנוטי לא נרתע מפני הסחטנות של מאראדונה.

עד פברואר חייב מאראדונה להשיב לי-מאמן מנוטי, אם בכוחותו לצאת יחד עם שאר הכדורגלנים למחנה אימונים סגור. ולא — הוא לא ישחק בגמר בספרד. קבוצתו — בוקה — נאלצה בכל שבוע לערוך עוד שני מישחקים מול קבוצות זרות, כדי לצבור כסף על-מנת לשלם למאראדונה את משכורתו החודשית. וגם לממן את החוב מחוזה רכישתו. הקבוצה כולה סובלת מכך שהיא נאלצת לשחק יותר מישחקים מדי שבוע, לעיתים אף מחוץ לגבולות ארגוני-הגילוי.

אלה שהתייאשו מהתופעה ששמה מארא-דונה, משוים אותו לפלה, ואומרים שגם פלה התחיל כאדם אנונימי וחסר-כל, אך הוא לא איבד את ראשו ונשאר אדם חביב וצועני.

לעומתו, מאראדונה מרשה לעצמו להת-נהג בחוצפה, דבר שלא מרשה לעצמו אף כדורגלן אחר. למישחקים הוא מגיע ב-מכונתו הפרטית ולא עם שאר חבריו השחקנים, ולא פעם נאלצה המיטרה להלץ אותו מידי המון השטתער עליו בהערצה. ארגוני-הגילוי רבים חוששים שהוסר-המיש-מעת שלו, והוסר-הכבוד שהוא מפגין כלפי מולדתו, יהיה בעוכריו.

כדורגלן מאראדונה מי התקור?

בכל מישחקי-כדורגל, מדי שבת, על מיג-רש כדורגל ישראל, זוכה חלוק כלשהו שהבקיע שער לכינוי מאראדונה. אוהדים שהצליחו לפרוץ אל המיגרש נושאים אותו על כפיים. אחרים נוהגים לבטא את סע-רתייצריהם בקריאות הערצה המזיעע לעבר החלוק המבקיע. הקריאה היא תמיד — מאראדונה! מאראדונה!

כך הם מרגישים, שכל כישוריו של הי-כדורגלן הארגוני-המוכשר מועברים אל החלוק הישראלי, וקבוצתו הישראלית, על כרהדשא הישראלי, הופכת חלום נערץ שהתגשם.

במושגים מסחריים אוהדים אלה הם נכס עבור האגודות, כי הם וחבריהם ישלמו ממיטב כספם עבור כרטיסים למישחק, כדי לחזות שוב בחלום מאראדונה שלהם. דייגו מאראדונה המקורי הוא משהו אחר. גאואול... גאואול... גאואול... מא.רא... דה.גה! צועק באקסטזה קרין הטלוויזיה בארגוני-הגילוי, כשהוא מסקר מישחקי-כדורגל שבו משתתף אליל הכדורגל, בשום בית בארגוני-הגילוי לא חסר, ביום השידור, להם. 15 אלף הנעדרים כאילו לא היו. אף-אחד לא חושב בארגוני-הגילוי על השואה הכלכלית. ל-28 מיליון התושבים בארגוני-הגילוי יש רק דבר אחד — השער של מאראדונה. הכוכב, המשיח, סמל אלוהי; שהבקיע עוד שער.

לאגודה שלו עולה הגול באותה השנייה עוד 500 דולר. זהו הסכום שמקבל הכדור-רגלן מאראדונה לכל שער. מיהו האיש? קשה להיות מפורסם בגיל 21, מי שמכונה בארגוני-הגילוי — החזן, דייגו מאראדונה, הכדורגלן הטוב ביותר בעולם, יוצר לעצמו ולארגוני-הגילוי בעיות חמורות. הוא הספורטאי המקבל את השכר הגבוה ביותר בתבל.

נותר לו די כסף כדי שיוכל להרשות לעצמו חמש שעות אימון מדי יום, בוויולה בעלת השלוש קומות, הנקיה והמלאה ב-גביעים, הגורמת למבקרים בה לחוש כאילו הם מתארחים במוסיאון. הויולה נמצאת ב-סמוך למועדון היאבקות — כן, ברחוב הי-חלונות באמסטרדאם — ורק בסופי השבוע הוא נוסע אל מישפתו, הגרה מחוץ לעיר, מהכנסותיו ברחוב-החלונות הוא גם תורם — ניחשתם נכון — לטיפוח הספורט הי-חביב עליו, גם בישראל.

עוד ישראלי שבלט על המיזרון — איש כרם-התימנים אהרון שרעבי, ששימש ב-תחרות כשופט. הוא סיפר שהיה בין אלה שהקימו קבוצת המתאבקים הראשונה ב-מכבי תל-אביב בימים שבהם הישראלים לא הכירו עדיין ספורט זה. היום הוא מאמן בהפועל תל-אביב.

כדורסל

להבנות ממכבי

רק לדבר אחד מחכים הכדורסלנים הי-מיואשים של הפועל תל-אביב — למישחקי הפלייאוף.

הם הפסידו כבר בחמישה מישחקים ב-ליגה, אך זה עדיין מותר אותם בין שש הקבוצות שיתמודדו ביניהן במרס, בתום הליגה, במישחקי הפלייאוף. שם, כך מק-וויים העסקים מבית-ברנר, תוכל הפועל תל-אביב להכניע, סוף-סוף, את האלופה הישראלית, שהיא גם אלופת אירופה — מכבי תל-אביב. כך, לפחות, טוענים ב-מכבי.

איך?

בפלייאוף, במתכונת הישראלית שלו, ישחקו שש קבוצות, בשני סיבובי מישח-קים. בסיבוב הראשון יתחלקו הקבוצות לשלושה בתים: בכל בית שתי קבוצות, שיתמודדו ביניהן בשלושה מישחקים. שתי הקבוצות המנצחות בסיבוב הראשון יתמודדו ביניהן בשיטת הליגה: כל קבוצה תיפגש עם שתי האחרות, לשני מישחקים — אחד בבית ואחד בחוץ.

שלוש הקבוצות שעלו לשחק בסיבוב השני יהיו, מן הסתם, שלוש המובילות בטבלת הליגה — מכבי תל-אביב, הפועל תל-אביב והפועל רמת-גן. הרכב זה מאפי-שר, אולי, לקבוצות הפועל לרקום ביניהן קנוניה, שבה יכנעו, למשל, הרמת-גנים לחבריהם התל-אביביים. כך ישארו להת-מודד ביניהן רק שתי התל-אביביות, והנצי-חון יוכרע על-פי יחסי-הסלים.

„הם רוצים להיבנות עם ההכנסות מי-מכבי תל-אביב, ומצד שני להרוס אותה,“ אומר בחימה אמנון אבידן, המנהל המקי-צועני של קבוצת הכדורסל מכבי תל-אביב. לדבריו, כל השיטה היא תולדה של הרגיל-מוחות, שבו חשבו איך להקשות על מכבי תל-אביב.